

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Ronny Rohart

Žalovaný: Federale Pensioendienst

Výrok rozsudku

Článok 4 ods. 3 ZEÚ v spojení so Služobným poriadkom úradníkov Európskej únie zavedeným nariadením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev [a zavádzajú osobitné opatrenia dočasne uplatniteľné na úradníkov Komisie — neoficiálny preklad], zmeneným nariadením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej pri stanovení práv na dôchodok pracovníka, ktorý bol v tomto členskom štáte zamestnaný predtým, ako sa stal úradníkom Európskej únie, a počas svojho pôsobenia ako úradník Únie vykonal povinnú vojenskú službu v danom členskom štáte, sa tomuto pracovníkovi neuzná obdobie výkonu vojenskej služby ako skutočný výkon práce zamestnanca, pričom by na toto uznanie mal právo, ak by v čase, keď bol povolaný do vojenskej služby, alebo v období aspoň jedného roka v priebehu troch rokov nasledujúcich po výkone vojenskej služby vykonával zamestnanie spadajúce do vnútroštátneho dôchodkového systému.

(¹) Ú. v. EÚ C 182, 28.5.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) zo 7. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Oldenburg — Nemecko) — NK

(Vec C-231/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Preprava — Cestná doprava — Nariadenie (ES) č. 561/2006 — Nariadenie (EÚ) č. 165/2014 — Povinnosť používať tachograf — Výnimka pre vozidlá, ktoré sa používajú na prepravu živých zvierat z fariem na miestne trhy a späť alebo z trhov do miestnych bitúnkov)

(2019/C 131/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Oldenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

NK

za účasti: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Výrok rozsudku

Pojem „miestne trhy“ uvedený v článku 13 ods. 1 písm. p) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85, zmeneného nariadením

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 165/2014 zo 4. februára 2014, sa má vykladať v tom zmysle, že nemôže označovať ani transakciu vykonanú medzi veľkoobchodníkom s dobytkom a poľnohospodárskym prevádzkovateľom, ani samotného veľkoobchodníka s dobytkom, takže výnimku uvedenú v tomto ustanovení nemožno rozšíriť na vozidlá, ktoré prevážajú živé zvieratá priamo z fariem na miestne bitúnky.

(¹) Ú. v. EÚ C 221, 25.6.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 12. februára 2019 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Amsterdam — Holandsko) — Vykonanie európskeho zatykača vydaného na TC

(Vec C-492/18 PPU) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač — Článok 12 — Držanie osoby vo väzbe — Článok 17 — Lehoty na prijatie rozhodnutia o vykonaní európskeho zatykača — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje prerušenie výkonu väzby ex offio 90 dní po zatknutí — Konformný výklad — Pozastavenie plynutia lehôt — Charta základných práv Európskej únie — Článok 6 — Právo na slobodu a bezpečnosť — Výklady odkláňajúce sa od vnútroštátnej právnej úpravy — Jasnosť a predvídateľnosť)

(2019/C 131/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Amsterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

TC

Výrok rozsudku

Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi sa má vykladať v tom zmysle, že bráni takému vnútroštátnemu ustanoveniu, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovuje všeobecnú a bezpodmienečnú povinnosť prepustenia na slobodu vyžiadanej osoby, ktorá bola zatknutá na základe európskeho zatykača, a to v okamihu, keď uplynie lehota 90 dní od jej zatknutia, pokiaľ existuje veľmi vážne riziko úteku tejto osoby, ktoré nemožno znížiť na prijateľnú úroveň uložením primeraných opatrení.

Článok 6 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave umožňujúcej ponechanie vyžiadanej osoby vo väzbe nad rámec tejto lehoty 90 dní na základe takého výkladu tohto vnútroštátneho ustanovenia, podľa ktorého sa plynutie uvedenej lehoty pozastavuje v prípade, keď vykonávajúci súdny orgán rozhodne, že sa buď obráti na Súdny dvor Európskej únie s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, alebo že počká na odpoveď na návrh na začatie prejudiciálneho konania predložený iným vykonávajúcim súdnym orgánom, alebo tiež keď rozhodne, že odloží rozhodnutie o odovzdaní z dôvodu, že vo vydávajúcom členskom štáte by mohlo existovať skutočné riziko neľudských alebo ponižujúcich podmienok pri pozbavení osobnej slobody, keďže táto judikatúra nezabezpečuje súlad uvedeného vnútroštátneho ustanovenia s rámcovým rozhodnutím 2002/584 a obsahuje rozdiely, ktoré by mohli viesť k rôznym dĺžkam ponechania dotknutej osoby vo väzbe.

(¹) Ú. v. EÚ C 381, 22.10.2018.